

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **Č. F.**
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
advokátní kanceláře se sídlem 182 00 Praha 8, Černého 517/13

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem 587 33 Jihlava, Žižkova 57

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2017, čj. KUJI 51319/2017

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 7. 2017, čj. KUJI 51319/2017, sp. zn. OOSČ466/2017 OOSC/169 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám právního zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 26.814,60 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění :

I. Vymezení věci

1. Žalovaný správní orgán rozhodl dne 13. 7. 2017 o zamítnutí odvolání žalobce pro opožděnost, a to dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobce podal odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, odbor dopravy, ze dne 9. 5. 2017, čj. MHB-DOP/1307/2016-18, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání

- přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), formou zavinění z nedbalosti, v souvislosti s porušením § 18 odst. 4 téhož zákona.
2. Spáchání uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod. a více nebo mimo obec o 50 km/hod. a více, když dne 9. 3. 2016 v 15:04 hod. na silnici č. I/38 v obci Radostín, GPS délka 015°32'43.067"E, GPS šířka 49°39'42.539"N, okres Havlíčkův Brod, v místě, kde je rychlost jízdy stanovena nejvýše 50 km/hod., kdy jako řidič automobilu tovární značky Škoda Superb, RZ x, jel rychlostí 93 km/hod. Při zvážení maximální možné odchylky měřicího zařízení při rychlosti do 100 km/hod. + (-) 3 km/hod., byla skutečná rychlost vozidla 90 km/hod., nejvyšší dovolená rychlost v obci tak byla překročena o 40 km/hod. Za uvedený přestupek uložil žalobci orgán I. stupně dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o přestupcích, § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, a v souladu s ust. § 11 odst. 1 a § 12 zákona o přestupcích, pokutu v částce 5.000,- Kč, se splatností do 30 dnů, a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně bylo žalobci uloženo zaplatit náklady řízení v částce 1.000,- Kč.
 3. Žalovaný dále uvádí ve svém rozhodnutí, že napadené rozhodnutí orgánu I. stupně bylo zmocněnci odvolatele doručeno dne 18. 5. 2017 a dne 5. 6. 2017 bylo na e-podatelnu správního orgánu I. stupně doručeno odvolání učiněné zmocněncem odvolatele. Uvedl pouze, že se odvolává proti napadenému rozhodnutí a své odvolání na základě výzvy správního orgánu dne 29. 6. 2017 doplnil. Uvedl, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím a namítl promlčení celé věci. Dále rozhodnutí popisuje věcné námítky, směřující proti postupu Policie ČR co do správnosti měření a další. Odvolací orgán – Krajský úřad Kraje Vysočina – zjistil, že napadené rozhodnutí bylo zmocněnci odvolatele doručeno dne 18. 5. 2017, odvolací 15denní lhůta dle § 81 správního řádu uplynula dne 2. 6. 2017 a napadené rozhodnutí tedy nabylo právní moci následující den, tj. 3. 6. 2017. Odvolání podané prostřednictvím zmocněnce odvolatele bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno až dne 5. 6. 2017, tj. po marném uplynutí lhůty pro odvolání. Napadené rozhodnutí nabylo právní moci dnem 3. 6. 2017 a nelze ho napadnout oprávným prostředkem, žalovaný proto postupoval tak, jak soud uvádí výše v bodě 1.

II. Žalobní argumentace

4. Žalobou se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, svůj nesouhlas odůvodnil nesprávným doručením rozhodnutí žalovaného. Uvedl, že jeho odvolání bylo zamítnuto jako opožděné, žalobce je však přesvědčen, že odvolání podal včas. Odvolání bylo podáno 5. 6. 2017. Žalovaný tvrdí, že rozhodnutí bylo žalobci doručeno 18. 5. 2017, a to do datové schránky jeho zmocněnce, rozhodnutí však bylo doručeno až 19. 5. 2017. Žalobce popírá, že by se jeho zmocněnec dne 18. 5. 2017 do své datové schránky prostřednictvím svých přístupových údajů přihlásil, dne 18. 5. 2017 se do datové schránky přihlásila oprávněná osoba, L. Ř., která však nemá oprávnění k doručování písemností určených do vlastních rukou. V této souvislosti žalobce poukazuje na znění ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu, podle něhož se „rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení **do vlastních rukou** nebo ústním vyhlášením“. Rozhodnutí se tedy doručuje do vlastních rukou, oprávněná osoba, L. Ř.,

neměla oprávnění přijímat písemnosti určené do vlastních rukou a jejím přihlášením do datové schránky tedy nemohlo dojít k účinkům oznámení rozhodnutí.

5. L. Ř. je asistentkou Ing. M. J., zástupce žalobce ve správním řízení, tomuto je doručováno mnoho písemností, někdy i několik desítek za den, přičemž logicky je někdy pro něho obtížné zorientovat se rychle po otevření datové schránky v desítkách doručených zpráv a zareagovat okamžitě na doručené zprávy, které to vyžadují. V dalším žaloba odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS), vyžadující, aby např. omluva z jednání byla učiněna bezodkladně, což je často vykládáno jako „okamžitě po doručení předvolání“, s tím, že z uvedeného důvodu Ing. J. zaměstnal slečnu, která zpracovává ostatní, méně důležité datové zprávy tak, aby v okamžiku, kdy se on přihlásí do své datové schránky, měl dostatek prostoru ke zpracování zásadních písemností, kterými jsou právě ty, označené do vlastních rukou, tedy předvolání, rozhodnutí a písemnosti, o kterých tak určí úřední osoba. Jde tedy o písemnosti, na které je nutno reagovat hned, nebo které jsou v řízení zásadního charakteru. Jeho asistentka má z uvedených důvodů pověření vyřizovat ostatní písemnosti, což se projevilo v nastavení jejích přístupových oprávnění tak, že jsou omezena na doručování písemností, které nejsou určeny do vlastních rukou. Jejím přihlášením do datové schránky Ing. J. tak nemohlo dojít k doručení písemnosti určené do vlastních rukou Ing. M. J., neboť L. Ř. nebyla oprávněna k přijímání těchto písemností.
6. V dalším žalobce uvádí, že k úspěchu v soudním řízení musí prokázat to, že se dne 18. 5. 2017 nepřihlásil k datové schránce sám Ing. M. J. která osoba se tohoto dne do datové schránky přihlásila, dále to, že tato osoba neměla oprávnění přijímat písemnosti do vlastních rukou a nakonec to, že žádná osoba, oprávněná přijímat písemnosti určené do vlastních rukou, se mezi dnem dodání datové zprávy s rozhodnutím a dnem 19. 5. 2017 do datové schránky nepřihlásila. Poukazuje na § 14 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů („zákon o elektronických úkonech“), dle něhož je veden informační systém datových schránek, který obsahuje informace o datových schránkách a jejich uživateli, správcem tohoto systému je MV ČR. K žalobě žalobce přiložil výpis z logů z datové schránky, a to ve formátu ZFO, tedy materiál, který mu byl poskytnut MV a navrhl provést důkaz souborem který je součástí datové zprávy, v němž je obsažen seznam přihlášení a úkonů s datovou schránkou zástupce žalobce. Na řádce 21 - 620 jsou vypsány veškeré úkony, ke kterým došlo dne 18. 5. 2017, kdy žalovaný tvrdí, že došlo k doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ze sloupce J se následně podává, že všechny tyto úkony činila oprávněná osoba, nikoliv vlastník schránky, neboť záznam začíná písmenem „p“, značícím právě přístup prostřednictvím přihlašovacího údajů osoby pověřené.
7. Z právní opatrnosti pak žalobce navrhl, aby od MV byly vyžádány odpovědi na otázky, zda se dne 18. 5. 2017 přihlásila k datové schránce ID schránky osoba, která požívá právo přijímat písemnosti doručované do vlastních rukou, která či které osoby se tohoto dne přihlásily k uvedené datové schránce a prostřednictvím jakých přístupových údajů, jaká jsou oprávnění osob dle odst. b) a v kterých dnech se v době od 17. 5. 2017 do dne 19. 5. 2017 přihlásila k uvedené datové schránce osoba oprávněná přijímat datové zprávy určené do vlastních rukou. Žalobce navrhl i provedení důkazu výsledkem L. Ř., kterým bude prokázáno, že je pověřenou osobou s omezenými přístupovými právy k datové schránce Ing. M. J. vč. toho, že se dne 18. 5. 2017 přihlásila do uvedené datové schránky, avšak bez oprávnění k přijímání písemností určených do vlastních rukou. Toto lze rovněž prokázat

výpisem z informačního systému datových schránek, neboť dle ustanovení § 14 odst. 3 písm. j) výše cit. zákona jsou údaje vedenými v informačním systému datových schránek také: „jméno, příjmení, datum narození, adresa místa trvalého pobytu na území ČR osoby oprávněné k přístupu do datové schránky, přístupové údaje, rozsah přístupu a datum vzniku a zániku oprávnění k přístupu do datové schránky s uvedením hodiny, minuty a sekundy“.

8. Žalobce má za to, že rozhodnutí správního orgánu bylo doručeno až následující den, po dni, který žalovaný považuje za datum doručení rozhodnutí, kdy se přihlásil do datové schránky jeho zmocněnec pro správní řízení. Rozhodnutí mu tak bylo doručeno až dne 19. 5. 2017, lhůta pro odvolání začala plynout 20. 5. 2017, konec lhůty připadl na den 3. 6. 2017, což však byla sobota. Vzhledem k ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu byl proto posledním dnem pro podání odvolání den 5. 6. 2017. Napadené rozhodnutí je nezákonné a žalobce navrhuje jeho zrušení a vrácení věci k dalšímu řízení.
9. V dalším bodě žaloby pak žalobce a jeho právní zástupce vyjadřují nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a navrhuje naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

III. Vyjádření žalovaného

10. Z písemného vyjádření správního orgánu ze dne 1. 12. 2017 vyplývá odkaz na ustanovení § 72 odst. 1 správního řádu, dle něhož se rozhodnutí oznamuje účastníkům doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Zákon o elektronických úkonech v § 17 odst. 6 stanoví, že doručení do datové schránky prostřednictvím informačního systému datových schránek se považuje za doručení do vlastních rukou (tj. za doručení s tzv. modrým pruhem). Zásilkami určenými pouze do vlastních rukou adresáta jsou myšleny zásilky s tzv. červeným pruhem, v tomto konkrétním případě se o takovou zásilku nejednalo, pověřená osoba tedy mohla zásilku převzít. V daném případě se jednalo o datovou schránku fyzické osoby – zástupce žalobce, kdy veškeré písemnosti doručované do takové datové schránky jsou doručeny okamžikem, kdy se do této schránky přihlásí oprávněná osoba za použití přihlašovacích údajů, kterými primárně disponuje pouze fyzická osoba, které byla předmětná datová schránka zřízena. Skutečnost, že tyto své přihlašovací údaje sdělí někomu dalšímu a umožní mu, aby se do předmětné datové schránky přihlašoval, je pak čistě jejím rozhodnutím, které nemůže jít k tíži správních orgánů. Z uvedeného důvodu je žalovaný přesvědčen, že žaloba není důvodná a navrhuje její zamítnutí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud předně uvádí, že svým usnesením ze dne 15. 12. 2017 zastavil řízení v této věci, a to pro nezaplacení soudního poplatku. Téhož dne byla žalobcem podána žádost o osvobození od soudních poplatků, dne 28. 12. 2017 si žalobce podal kasační stížnost proti usnesení soudu ze dne 15. 12. 2017, avšak s ohledem na skutečnost, že dne 5. 1. 2018 krajský soud své předchozí usnesení zrušil, a dne 20. 12. 2017 byl soudní poplatek zaplacen, došlo rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v Brně dne 17. 1. 2018 pod sp. zn. 5 As 352/2017 k odmítnutí kasační stížnosti. Žalobce poté soudu k jeho dotazu dne 27. 3. 2018 sdělil, že na své dřívější žádosti o osvobození od soudních poplatků netrvá.
12. Při jednání soudu dne 5. 11. 2018, k němuž byl zástupce žalovaného omluven, zástupce žalobce soudu sdělil, že plně odkazuje jak na samotnou žalobu, tak její přílohy, rovněž

pak na argumentaci NSS v obdobné věci. Pan J. jako zástupce žalobce nikomu své přihlašovací údaje neposkytl, jeho asistentka se přihlásila jako pověřená osoba, která však neměla zmocnění číst zásilky určené do vlastních rukou, a tedy ani nemohla nastat situace řádného doručení zásilky do vlastních rukou. Jak plyne z doručky, zásilka nebyla označena jako zásilka do vlastních rukou, v případě pochybností je odkazováno proto na judikaturu NSS a Ústavního soudu, rovněž na § 40 odst. 2 správního řádu. Pokud by měl soud pochybnosti o tom, která osoba se přihlásila do datové schránky, žalobce by trval na provedení důkazu informací MV. Zástupce žalobce setrval na závěrečném návrhu, viz bod 8.

13. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).
14. Soud při jednání konstatoval, že ze správního spisu orgánu I. stupně vyplývají následující materiály a podklady:
 - Oznámení přestupku Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Kraje Vysočina, územní odbor Havlíčkův Brod, dopravní inspektorát, ze dne 21. 3. 2016, adresovaný MÚ Havlíčkův Brod, kdy dne 9. 3. 2016 v 15,04 hodin hlídka prováděla na silnici I/38 v obci Radostín dohled nad dodržováním maximální dovolené rychlosti ve směru od obce Havlíčkův Brod. Měřicím zařízením Ramer 10C bylo změřeno vozidlo Škoda Superb bílé barvy, rychlost byla 93 km/hod, po odečtu tolerance 90 km/hod. Byla překročena rychlost v obci o 40 km. Vozidlo bylo zastaveno stanoveným způsobem před obcí Skuhrov u odbočky na obec Olešná pomocí nápisu „STOP POLICIE“ a blikajících světel modré barvy, řidič ztotožněn, společně s ním jel spolujezdec M. S., dechová zkouška řidiče negativní. Jako vlastník vozidla zjištěna L. F., připojen scan, úřední záznam, záznam o přestupku + foto + fotodokumentace, evidenční karta řidiče,
 - Zahájení správního řízení ze dne 22. 7. 2016, dne 9. 8. 2016 se na MÚ dostavil zplnomocněnec M. J., obdržel kopii spisu 17 listů,
 - Protokol o ústním jednání ze dne 11. 8. 2016, čteny listinné důkazy, nařízeno ústní jednání na 5. 10. 2016 + předvolání svědků, vyjádření žalobce,
 - Rozhodnutí MÚ Havlíčkův Brod ze dne 9. 5. 2017, odvolání, rozhodnutí odvolacího orgánu ze dne 13. 7. 2017,
 - Žádost žalobce o prominutí zbytku sankce zákazu činnosti řízení motorových vozidel ze dne 7. 9. 2017, z téhož dne rozhodnutí MÚ o vyhovění návrhu.
15. Mezi účastníky řízení bylo prakticky sporným to, zda správní orgán má při doručování rozhodnutí vyznačit v datové zprávě, že se jedná o doručení „do vlastních rukou“, resp., zda-li doručení „do vlastních rukou“ ve smyslu správního řádu má stejný význam jako doručení „do vlastních rukou“ dle zákona o elektronických úkonech. Žalobní tvrzení žalobce totiž takovou skutečnost argumentuje v souvislosti s včasností podání odvolání, které žalovaný jako opožděné zamítl, když žaloba poukazuje na to, že bylo naopak včasné, neboť v žalobou tvrzené datum se do datové schránky pověřené osoby žalobce přihlásila pouze pracovnice zástupce, která pověření pro zásilky určené do vlastních rukou neměla. Tento problém již judikatura Nejvyššího správního soudu řešila, a to např. rozhodnutím ze dne 21. 6. 2018, kdy pod sp. zn. 1 As 59/2018 soud odkázal na ust. § 19 odst. 2 zákona o elektronických úkonech, podle něhož „je-li dokument nebo úkon

určen do vlastních rukou adresáta, vyznačí tuto skutečnost odesílatel v datové zprávě“ s tím, že zde není specifikováno, zda se má jednat o dodání „do vlastních rukou“, které se v případě doručování prostřednictvím pošty posílá obálkou s modrým pruhem (tedy jde o písemnost, kterou může převzít vedle samotného adresáta také zmocněnec adresáta, zákonný zástupce adresáta nebo zmocněnec zákonného zástupce adresáta), nebo o dodání do „vlastních rukou výhradně jen adresáta“, kterému odpovídá použití obálky s červeným pruhem.

16. Nejvyšší správní soud dále vyložil, že dle jeho přesvědčení bylo smyslem zákona o elektronických úkonech i při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě rozlišovat „běžné“ doručení od doručení do vlastních rukou adresáta (bez ohledu na to, zda se jedná o písemnost, která je doručována v obálce s modrým či červeným pruhem). Z uvedeného ustanovení považuje za jednoznačné, že pokud je dokument určen do vlastních rukou adresáta, což je v případě dokumentů doručovaných orgány veřejné moci zejména právě rozhodnutí, vyznačí odesílatel tuto skutečnost v datové zprávě (k tomu odkaz na: Vedral J. Správní řád. Komentář. II.vyd., BOVA POLYGON, Praha. 2012. S. 239).
17. Jak v posuzovaném případě, řešeném Nejvyšším správním soudem, tak v současně souzeném případě měl zmocněnec žalobce pro správní řízení zřízenou datovou schránku fyzické osoby. Dle § 8 odst. 1 zákona o elektronických úkonech je k přístupu do datové schránky fyzické osoby oprávněna fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena. Mimo tuto osobu je pak k přístupu do datové schránky oprávněna fyzická osoba pověřená osobou, pro niž byla datová schránka zřízena, a to v rozsahu jí stanoveném (odst. 6 cit. ustanovení). Pověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak osoba, pro kterou byla datová schránka zřízena (§ 8 odst. 8 tohoto zákona).
18. Zákon o elektronických úkonech pak v § 17 odst. 3 uvádí, že „dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu“, dle odst. 4 pak „nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odst. 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení“. V odst. 6 cit. ustanovení je pak upraveno, že „doručení dokumentu podle odst. 3 nebo 4 má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou“.
19. Na základě uvedeného pak NSS stanovil, že nesouhlasí se závěrem správního orgánu, že příznak „do vlastních rukou“ by měl být použit pouze v případech, kdy by se papírová verze písemnosti doručovala obálkou s červeným pruhem, neboť toto by považoval za rozporné s principem jednoty právního řádu České republiky. V takovém případě by byl pojem „do vlastních rukou“ vykládán ve smyslu zákona o elektronických úkonech jinak, než tentýž pojem použitý v jiném procesním předpisu upravujícím doručování písemností, v daném případě ve správním řádu. Na tomto místě pak NSS zdůrazňuje podstatu uvedeného závěru, když uvádí, že takový přístup by navíc znamenal nižší stupeň ochrany pro osobu, pro niž byla datová schránka zřízena, neboť jakákoliv jí pověřená osoba by měla přístup nejen k „běžným“ písemnostem doručeným do její datové schránky, nýbrž i k písemnostem určeným do vlastních rukou adresáta.
20. V případě doručování prostřednictvím datových schránek je tedy nutné rozlišovat, zda je písemnost určena do vlastních rukou adresáta či nikoliv, tedy se zde rovněž uplatní § 19

odst. 4 správního řádu. S odkazem na ust. § 17 odst. 3 zákona o elektronických úkonech se doručení dokumentu váže na okamžik, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu. **Pokud se tedy do datové schránky přihlásí osoba bez oprávnění číst dokumenty určené do vlastních rukou, nepovažuje se taková zpráva tímto okamžikem za doručenou.** Pokud odesílatel správně tuto zprávu označí příznakem „do vlastních rukou“, osobě nedisponující příslušným oprávněním by se tato zpráva ani neměla zobrazit. Doručování písemnosti do vlastních rukou (ve smyslu obálky s modrým pruhem) nelze považovat za obdobné s doručováním na elektronickou adresu, kde platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát datovou zprávou podepsanou adresátem (§ 19 odst. 8 správního řádu). Správní orgán sice nezkontroluje, zda potvrzení bylo podepsáno skutečně samotným adresátem, je však na adresátovi, aby si odpovídajícím způsobem zabezpečil přístup ke svému elektronickému podpisu. Na rozdíl od této situace v případě doručování do vlastních rukou prostřednictvím datové schránky správní orgán může ovlivnit – použitím příznaku „do vlastních rukou“ – kdo bude mít k takové písemnosti přístup.

21. V posuzovaném případě byl žalobce ve správním řízení zastoupen zmocněncem Ing. M. J., který má zřízenou datovou schránku fyzické osoby, bylo mu tedy správně doručováno jako zmocněnci žalobce ve správním řízení. V rozporu s výše uvedenými závěry však datová zpráva nebyla označena příznakem „do vlastních rukou“. Z doručky pak plyne, že písemnost (rozhodnutí orgánu I. stupně) byla do datové schránky zmocněnce žalobce doručena 18. 5. 2017 v 11:33 hod., kdy se přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona o elektronických úkonech. Soud dále uvádí, že dosud nezaznamenal mezi účastníky spor o tom, že pověřená osoba neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou, neboť žalovaný se hájí svým přesvědčením, že taková skutečnost je pro věc samotnou nevýznamná. Zároveň však nebylo zjištěno, že by se zmocněnec žalobce s obsahem písemnosti seznámil již v den, kdy se do datové schránky přihlásila pověřená osoba, která však neměla oprávnění číst písemnosti určené do vlastních rukou. Krajský soud je proto názoru, že v daném případě nebyla naplněna materiální stránka doručování a nelze proto ani souhlasit se závěrem správního orgánu, že lhůta pro podání odvolání v této věci skončila dne 2. 6. 2017 a odvolání, podané dne 5. 6. 2017 bylo proto opožděné.
22. Ze všech výše uvedených důvodů považuje krajský soud podanou žalobu za důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc mu vrací k dalšímu řízení (odst. 4 téhož ustanovení). Krajský soud k svému rozhodnutí připojí žalobcem předložený svazek listin – jím označený jako důkazní materiál, vyžádaný od Ministerstva vnitra ČR a předpokládá, že potřebné dokazování žalovaný provede ve správním řízení tak, aby mohl s určitostí uzavřít splnění či nesplnění podmínky včasnosti podaného odvolání ve věci. Soud podrobnější dokazování neprováděl z toho důvodu, že žalovaný na věc aplikoval nesprávné právní závěry o nutnosti označení písemnosti příznakem „do vlastních rukou“ v případě doručování do datové schránky zmocněnce žalobce, dokazováním se tedy vůbec nezabýval a je tedy na něm, aby v průběhu správního řízení toto dokazování provedl, jeho výsledky řádně zhodnotil a pokud dospěje k závěru, že odvolání žalobce bylo včasné, aby se zabýval věcnými námitkami žalobce, uplatněnými proti rozhodnutí orgánu I. stupně.

V. Náklady řízení

23. Soud, s odkazem na ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., přiznal ve věci úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalobce, náhradu účelně vynaložených nákladů řízení, spočívajících v právním zastoupení. Zástupce žalobce účtoval odměnu za pět úkonů právní služby, kdy s odkazem na ust. § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů („advokátní tarif“), ve spojení s § 7 bod 5 činí odměna za jeden úkon částku 3.100,- Kč, náhrada hotových výdajů pak dle § 13 odst. 3 činí 300,- Kč za jeden úkon. Zástupce žalobce dále účtoval náhradu za promeškaný čas dne 5. 11. 2018, když při jízdě z Prahy do Hradce Králové a zpět se jedná o pět půlhodin ztráty času po 100,- Kč (§ 14), celkem tedy 500,- Kč. Jízda právního zástupce ze sídla advokáta k soudnímu jednání a zpět představuje celkem 228 km, vozidlem Toyota Corolla s průměrnou spotřebou pohonné hmoty na 100 km 5,8 l, při ceně benzínu 30,50 Kč/l. Sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí 4,- Kč. Výpočet cestovného je tedy následující – $228 \times 4 = 912,-$ Kč; $13,2 \text{ l} \times 30,50 = 402,60$; celkem se tedy jedná o 1.314,60 Kč. Náhrada nákladů právního zastoupení činí 18.814,60 Kč (15.500,- + 1.500,- + 500,- + 1.314,60). Dále byl uhrazen soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a 5.000,- Kč za kasační stížnost, kterou soud hodnotila jako důvodnou v době podání. Celková náhrada nákladů řízení tedy činí částku 26.814,60 Kč, soud tuto přiznal dle vyúčtování, neboť je v souladu s jednotlivými ustanoveními advokátního tarifu (viz výše).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 5. listopad 2018

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně